

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/56/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200799
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013200799.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: Bc. T. K., bytom E. XX, A., právne zastúpený: JUDr. Miroslav Ňuňuk, advokát, Cintorínska 22, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22. februára 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 105/2013-131 zo dňa 03. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 105/2013-131 zo dňa 03. septembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 142,04 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Miroslavovi Ňuňukovi, advokát, Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. c/, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22.02.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedeným administratívnym rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 729/2012 zo dňa 28.11.2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru v stálej štátnej službe vo funkcii referent Oddelenia cestovného dozoru Odboru výkonu služby Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave a to z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov

policačného zboru, slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že prvostupňový správny orgán dňa 18.10.2012 začal voči žalobcovi konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru. Žalobcovo konanie malo spočívať v tom, že vykonal cestnú kontrolu vozidla zn. BMV 318i, e. č.: A, ktorého vodič Mgr. V. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, A, prekročil rýchlosť a na uvedenom úseku v rámci obce išiel okolo 80 km/hod, za čo mu mal žalobca uložiť blokovú pokutu vo výške 60 €, ktorú vodič na mieste zaplatil, avšak uloženie pokuty ako aj samotný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke riadne nezdokumentoval a vodičovi nevystavil blok na pokutu zaplatenú na mieste, čím mal konať v rozpore s ustanovením § 2 ods. 1 písm. j/, k/ zákona o Policačnom zbore č. 171/1993 Z. z. ako aj ďalšími internými predpismi upravujúcimi služobnú činnosť policajta, napr. čl. 8 a čl. 8a Nariadenia PPZ č. 7/2002 o objasňovaní a prejednávani priestupkov v Policačnom zbore ako aj základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 9 písm. a/, b/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. Žalobca upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru osobne prevzal dňa 18.10.2012. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podal nadriadený na základe telefonického oznámenia na linku č. 158 od p. T. dňa 02.09.2012 v čase o 19.57 hod. Z úradného záznamu o tomto hovore vyplýva, že p. T. oznámil operátorovi na pulte „B“, že v čase okolo 18.20 hod. bol zastavený na Dolnozemskej ulici policačnou hliadkou na motocykloch EČV: A. a A. za prekročenie rýchlosti. Za uvedený dopravný priestupok mu bola uložená sankcia vo výške 60 €, ktorú zaplatil v hotovosti, avšak s odstupom času si uvedomil, že mu hliadka nevystavila žiadne potvrdenie o zaplatení danej sankcie. Následne bol poučený o možnosti podania oznámenia na ktoromkoľvek útvere PZ za účelom prešetrenia danej skutočnosti. Menovaná osoba uviedla, že sa mu dňa 02.09.2012 nechce ísť nahlásiť danú skutočnosť a pravdepodobne ju pôjde nahlásiť zajtra t.j. 03.09.2012. V personálnom konaní voči žalobcovi boli zabezpečené prvostupňovým správnym orgánom dôkazy a to: zápisnica z výpovede Mgr. V. T. zo dňa 29.10.2012, zápisnica z výpovede Mgr. W. K. zo dňa 29.10.2012, zápisnica z výpovede Bc. T. K. zo dňa 29.10.2012, zápisnica z výpovede Mgr. V. K. zo dňa 02.11.2012, hliadková kniha ppráp. Mgr. W. K. a práp. Bc. T. K., úradný záznam spísaný žalobcom dňa 03.09.2012, farebná fotokópia (č. l. 32 AS), záznam z IS Redat - žiadosť zo dňa 30.10.2012, úradný záznam zo 04.11.2012, plán na deň 02.09.2012, fotokópia knihy Lidar č. 3 o vykonaných meraniach v mesiaci 09/2012, vyjadrenie žalobcu k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 17.10.2012, stanovisko ZO OZP č. 8/8 pri KR PZ v Bratislave zo dňa 14.11.2012, personálny rozkaz č. 729 zo dňa 28.11.2012, rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu doručený žalovanému dňa 11.12.2012, napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 22.02.2013.

Prvostupňový správny orgán vychádzal pri vydaní Personálneho rozkazu č. 729/2012 zo dňa 28.11.2012 a žalovaný pri rozhodovaní o rozklade z výpovede Mgr. V. T., ktorý ako uvádza žalovaný, vo výpovedi detailne popísal protiprávne konanie žalobcu a z výpovede Mgr. V. K., ktorá sa počas kontroly nachádzala vo vozidle Mgr. V. T. a okrem iného uvidela popis policajta, ktorý riešil priestupok a popísala priebeh kontroly a že počas čakania na priateľa urobila fotografiu. Žalovaný tieto výpovede považoval za jednoznačný dôkaz žalobcovho protiprávneho konania. Žalovaný v rozhodnutí konštatuje, že z výpovedí menovaných a odvolateľa taktiež nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že by sa uvedené osoby s odvolateľom poznali z minulosti a mali by záujem odvolateľovi poškodiť.

Krajský súd uviedol, že mu nie je zrejmé, ktoré dôkazy si nadriadený žalobcu zabezpečil a vo veci vykonal vlastné šetrenie. V spise sa nenachádza fotografia, ktorá bola daná správnym orgánom na preukázanie, že žalobca dňa 02.09.2012 asi o 18.20 hod. mal sa správať tak, ako to v Personálnom rozkaze a napadnutom rozhodnutí uvádzajú správne orgány. V spise sa nachádza iba farebná fotokópia, z ktorej je možné zistiť, že na motocykli sedí príslušník PZ (žalobca) a oproti nemu stojí osoba (Mgr. T.) a spolu komunikujú.

Krajský súd ďalej konštatoval, že žalovaný sa s námietkami žalobcu uvedenými v rozklade ako aj s tvrdeniami druhého príslušníka PZ (Mgr. W. K.) uvádzanými v jeho výpovedi zo dňa 29.10.2012 vôbec

nezaoberal a ani žiadnym spôsobom ich výpovede nevyhodnotil, či už v prospech alebo neprospech žalobcu. Tiež zo spisu nie je zrejmé, či správne orgány preverovali tvrdenia žalobcu, kde sa v čase asi po 17.15 hod. zdržiavala hliadka v zložení Mgr. W. K. a Bc. T. K. do konca služby a osvojili si tvrdenia Mgr. T. a Mgr. K., že ich kontroloval žalobca na Dolnozemskej ul. asi o 18.20 hod. dňa 02.09.2012. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí niekoľkokrát zopakoval, že v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ boli zabezpečené dôkazy, ktorými bolo preukázané, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalovaný považuje za jednoznačný objektívny dôkaz, že sa žalobca protiprávneho konania dopustil výpoveď Mgr. V. T. a Mgr. V. K. a ňou vytvorenú fotografiu, ktorá sa však v spise nenachádza.

Na základe uvedeného krajský súd rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou žalovaného bude vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu, že v čase asi o 18.20 hod. dňa 02.09.2012 sa nezdržiaval na Dolnozemskej ulici ako aj zabezpečiť fotografiu, z ktorej by bola táto skutočnosť preukázaná.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V odvolaní uviedol, že v zmysle ustáleného právneho názoru Najvyššieho súdu SR je posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. V odvolaní ďalej opakovane uvádza, že dôkazy, ktoré boli v danej veci zhromaždené a vyhodnotené boli zadovážené v súlade so zákonom a tieto sú podľa názoru žalovaného postačujúce pre vydanie napadnutého personálneho rozkazu a následne žalobou napadnutého rozhodnutia. Zhromaždenými dôkazmi žalobcovi bolo v dostatočnom rozsahu preukázané protiprávne konanie, ktorého sa dopustil.

K podanému odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že výpoveď Mgr. T. nemožno považovať za hodnovernú, nakoľko Mgr. T. žalobcu nevedel identifikovať ani podľa čísla odznaku, ktorý má príslušník umiestnený na viditeľnom mieste a ak bol s postupom žalobcu nespokojný pri vykonaní cestnej kontroly, mal si tento údaj zapísať, tak aby mohol presne označiť príslušníka PZ. Žalobca ďalej uviedol, že fotografia, ktorá je podľa názoru žalovaného zákonným dôkazom preukazujúcim vykonanie kontroly policajtom, nepreukazuje, že v čase, ktorý uvádza žalovaný, žalobca na Dolnozemskej ulici, Bratislava vykonal cestnú kontrolu Mgr. T.. Žalobca jednoznačne uviedol, že cestnú kontrolu vykonával spolu s kolegom Mgr. K. v čase od cca 13.00 hod. do 17.00 hod. Svoje tvrdenia žalobca podporil aj dôkazom - hliadkovou knihou, do ktorej sa všetky riešené priestupky, ktorých sa kontrolovaní vodiči dopustili, zaznamenali, pričom všetky pomocné dôkazy zabezpečené prostredníctvom príslušného technického vybavenia boli neskôr riadne zabezpečené predpísaným spôsobom. Žalobcovi nie sú známe dôvody, prečo žalovaný pre svoje rozhodovanie jednoznačne bral do úvahy iba dôkazy a tvrdenia v neprospech žalobcu, pričom sa nezaoberal jeho tvrdeniami a navrhnutými dôkazmi. Žalobca zároveň opakovane poukázal na skutočnosť, že priebeh skutku, ako je opísaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia by v prípade jeho riadneho preukázania zakladal trestnoprávnu zodpovednosť žalobcu. V uvedenej veci však doposiaľ nebolo ukončené trestné konanie. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania v sume 142,04 €.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorý v § 1 a) upravuje právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia

účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.) a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) dodáva nasledovné:

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22.02.2013, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 729/2012 zo dňa 28.11.2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru v stálej štátnej službe vo funkcii referent Oddelenia cestovného dozoru Odboru výkonu služby Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave a to z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený

orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Najvyšší súd záverom dodáva, že obsah podaného odvolania žalovaného v celom rozsahu korešponduje s jeho vyjadrením k podanej žalobe a žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne vecné námietky týkajúce sa rozhodnutia krajského súdu. Žalovaný v podanom odvolaní poukázal na to, že správne mu súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenia správneho orgánu, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. K tejto námietke Najvyšší súd SR považuje za potrebné uviesť, že krajský súd sa k otázke posúdenia závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti vôbec nevyjadril a táto skutočnosť preto ani nemohla byť dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného. Krajský súd v závere odôvodnenia dostatočne výstižne uviedol, že predmetné rozhodnutie žalovaného zrušil pre nedostatočné zistenie skutkového stavu na posúdenie veci.

Krajský súd sa k potrebe zabezpečenia dôkazov svedčiacich v prospech aj neprospech žalobcu vyčerpávajúco vyjadril a najvyšší súd vzhľadom na uvedené napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobe vyhovel z dôvodu, že v administratívnom konaní došlo k takej vade, že zistenie skutkového stavu nie je dostačujúce na posúdenie veci, rozhodol vo veci správne a v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 10.02.2014 - podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a osa. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (účinné v čase vykonania právneho úkonu), vo výške 1/6 základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. 134 € a paušálna náhrada výdavkov vo výške 8,04 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, celkom 142,04 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.